

EDİTÖRDEN

“...gentilce örgütlenmenin ömrü dolmuştu...yerine devlet geçti.” diyor, devletin ve özel mülkiyetin kökenini analiz eden sosyal bilimci. Ve devlet işçi sağlığı-güvenliği alanında, hükümetler değişse de, yıllardır sürdürdüğü anlayışına uygun olarak; “kader” dedi, AKP ağzından Zonguldak’ta. Bursa’daki, Balıkesir’deki maden ocağındaki göçükleri de böyle dillendirmişti.

Devletin ve her ne kadar aralarında frotmanları olsa da Hükümet’in ağzından çıkan “kader” dilindeki yumuşaklık(!), aslında “diğer coğrafya”daki savaş aracının başka bir dilinden siyasal, politik bir söylemde işçi sağlığına. Sadece ilahi kudret ve ekonomik determinizmi izah etmiyordu, iktisadi zoru anlattığı kadar TEKEL işçilerine, üniversite öğrencilerine, toplu mezarlardan kemikleri çıkartılan ve dilleri yasaklanmış insanlarımıza gösterdiği ekonomi dışı zoru da içeriyordu Başbakan’ın ağzından dillendirilen bu söz. Çünkü; tarih boyunca sömürü olgusu salt ekonomik bir süreç olarak ortaya çıkıp oluşmamış, ancak ekonomi dışı alanlara yaslanabildiği sürece olanaklı olmuştur. Ve bunun içindir ki; devlet-hükümet eliyle artı-değer sömürüsüne bağlı “sivil bir savaş”ta iş kazalarından, meslek hastalıklarından işçilerimiz/emekçilerimiz ile “diğer bir coğrafya”da militer çatışmada insanlarımız ölüirken, acımızı-ızdırabımızı “ünlerken, inlerken” kendi dilimizi/anadilimizi, emek ve özgürlük içre kullanıyoruz.

Maden ocağındaki, Tuzla’daki, kot taşlama işliklerindeki işçinin/emekçinin sağlığı biterken, sermayeye para akıyor ve kapitalizmin sömürü boyutunun çözümlenmesini yapan başka bir değer, yıllar önce şöyle söylüyor: “Eğer para, Augier’in dediği gibi, ‘dünyaya, bir yanagında doğuştan kan lekesiyle geliyor’sa, sermaye tepeden tırnağa her gözeneğinden kan ve pislik damlayarak geliyor.” O zaman daha iyi anlıyoruz ve emek-özgürlük dilinden haykırıyoruz ki; tüm bunlar “kader” değil, cinayettir!

Düşüncelerimizi sizlerle paylaşırken, bu düşüncelerin gerçekleşmeye ulaşması için çaba sarf ederken, gerçekliğin kendisinin de düşünceye ulaşmak için eylemesi gerekirken; insanlık da “düşüncenin soyut aktivitesi” ile pratik arasındaki diyalektikte biriktirdikleri kadar tarihsel yol alıyor.

Ancak bilelim ki; “Kralın yasa yapması ile yasa yoluyla kral olmak” arasındaki kapanmış makastan, “araçsal akıl”dan ve kendine bağlı sermaye kesimiyle, elindeki siyasal-bürokratik kozlardan, dinin insanı yarattığına inanan batıl akıldan güç alan AKP hukukla da teba yaratmanın peşindeyken; işçilerin/emekçilerin yaşamını hedef alan saldırısını hızlandırmıştır. İlahi kudret realite kavramı ile buluşturulup, tanrının inayetinin yanına kâr ilave edilmiş ve hükümet-sermaye buluşmasını ortak bir momentte örgütleyen devlet biçimi, “konsensus yönetimi” adı altında eşitsizlikleri yeniden yeniden örgütlemektedir.

“Yeni-liberal/kapitalist konsensus”ların yerini “demokratik konsensus”ların alacağına olan inancımızla; tüm birikimlerini işçi sağlığına aktaran ve bizleri yetiştiren değerli hocamız Dr. Haldun SİRER’le buluşmanın olmazsa olmaz olduğunu bilerek sizlerle paylaşıyoruz. Yine kapitalizmin sosyal kurumları arasında tarihsel olarak başat konumda olan ILO’nun sermaye-devlet ile emek cephesi arasındaki “konsensus” oluşturma serüveninden bir kesit sunuyoruz. Ekonomi dışı zorun çeşitlerinden olan “epistemik şiddet”e inancı ve ihtiyacıyla iktidarın, sermaye anlayışına uygun olarak üst yapı kurumu olan hukuk üzerinden işçi sağlığı alanındaki eğitimlere nasıl/neden önem verdiğini, demokratik mesleki kitle örgütlerini yok sayarken üniversiteleri de sisteme uyumlandırmak istediğini iki ardaşık yazıyla paylaşmanın zenginliğini yaşayalım istedik.

Ve devam edeceğiz! Yeter ki; militer-bürokratik yapıları eleştirip “kendiliğinden demokrasi”yi çağırma coşkusu üzerimizde/üzerinizde olsun. Yazının, dilin, sözün, eylemin ve tüm bunları organik olarak bir araya getirecek özgür üretkenliklerin/kolektivitelerin içinde tekrar tekrar buluşmak dileğiyle...